

РЕШЕНИЕ

№ 4977

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 14.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6019** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Д. М. Н. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-976/2018 от 19.04.2021г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията), В ЧАСТТА по т.1

и по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-976/2018 от 19.04.2021г. на КЗЛД, В ЧАСТТА по т.2 и т.3.

С оспорвания акт, на основание чл.38, ал.2 ЗЗЛД (редакцията ДВ, бр. 103/2005г.), Комисията: 1) Обявява жалба с вх. №ППН-01-976/03.12.2018г., подадена от Д. М. Н., за неоснователна по отношение на [фирма] и [фирма].; 2) Обявява жалба с вх. №ППН-01-976/03.12.2018г., подадена от Д. М. Н., за основателна по отношение на [фирма] за нарушение на чл.23, ал.1 ЗЗЛД (редакцията ДВ, бр.81/2011г. и 3) На основание чл.42, ал.9 ЗЗЛД (редакцията ДВ, бр.91/2006г.) налага на администратора на лични данни [фирма], ЕИК[ЕИК], административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева.

Жалбоподателят Д. Н. претендира за недействителност на оспорваното Решение, в частта по т.1, с която е приета за неоснователна жалбата му срещу [фирма] и [фирма]. Поддържа, че в производството пред КЗЛД е било безспорно установено, че заинтересованите страни незаконосъобразно са обработили личните му данни. Смята за необоснован и неправилен извода на административния орган, че макар

обработването на личните данни да е било в нарушение на правилата, установени в ЗЗЛД и в Регламент (ЕС) 2016/679 това е станало с цел изготвяне на журналистически репортаж в обществен интерес при което е бил постигнат баланс между свободата на изразяване и неприкосновеността на личността му и защитата на личните данни. Твърди, че спорният репортаж не е свързан с журналистическо разследване в обществен интерес, а се отнася до частноправен спор между него и единия от авторите на репортажа. Моли съда да отмени Решение №ППН-01-976/2018 от 19.04.2021г., в оспорваната му част по т.1 и след като установи, че е основателна жалбата му срещу [фирма] и [фирма], да наложи на тези дружества санкциите, предвидени в ЗЗЛД и в Регламент (ЕС) 2016/679. Не претендира за разноски.

Жалбоподателят [фирма] (Б. или Банката) претендира за недействителност на Решението, в частта по т.2 и т.3 с които е приета за основателна жалбата на Д. Н. и на Б. е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева за нарушение на чл.23, ал.1 ЗЗЛД. Поддържа, че в административния акт липсва яснота относно това за разпространение на какви конкретни лични данни на жалбоподателя Н. е наложено административното наказание. Смята, че в оспорваната му част, актът е основан на догадки и предположения. Изтъква, че в спорния репортаж информацията относно личността на Н. не произтича от видеозаписа, а от гласа на диктора, който съобщава кой кой е на излъчваните кадри и какво точно извършва. Твърди, че в производството не са събрани категорични доказателства, че излъченият репортаж съдържа видеозапис от охранителни камери на Б.. Не е било установено и обстоятелството, че Банката или неин служител са предоставили на трето лице видеозаписи от охранителните камери. Сочи, че в излъчения репортаж липсват обозначения на [фирма]. Претендира, че Комисията неправилно е тълкувала установените факти вследствие на което е обосновала неправилен извод, че Банката не е отрекла, че записът е от неин клон. Смята, че ответникът превратно е тълкувал факта, че в офисите на Б., а и в офисите на всички останали банки, се извършва видеозаснемане по силата на законово изискване, като го е отъждествил с излъчения репортаж. Твърди, че дружеството е предприело всички технически и организационни мерки, за да защити личните данни на клиентите си от неправомерен достъп до тях. Релевира доводи, че в случая не е било установено по безспорен начин извършването на нарушение на ЗЗЛД от една страна и от друга липсват мотиви относно размера на наложената санкция. Чрез процесуалния си представител адв. Л. моли съда да отмени Решение №ППН-01-976/2018 от 19.04.2021г., в оспорваната му част по т.2 и т.3, и да осъди ответника за разноски, съгласно представения списък.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна [фирма], ЕИК[ЕИК] (Нова Телевизия), редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото. В писмени бележки от 19.11.2021г. изразява становище, че оспорваното Решение е законосъобразно и моли съда да го остави в сила. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна [фирма], ЕИК[ЕИК], редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се представлява и не изразява становище по жалбите.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба на Д. М. Н. с вх. №ППН-01-976/03.12.2018г. (л.23). Жалбоподателят е сезирал Комисията с искане да установи обработени ли са неправомерно личните му данни от [фирма] и съответно да наложи на търговеца предвидената в закона санкция. В жалбата са изложени следните твърдения: По Нова телевизия в предаването „Господари на ефира“ бил излъчен репортаж, който на по-късен етап – на 11.10.2018г., бил качен на електронната страница на предаването със заглавие „Брокер на недвижими имоти успя да излъже репортера ни В. В.“. Предмет на репортажа бил гражданскоправен спор между него от една страна и лицата В. В. и П. К.. В репортажа били използвани видеозаписи от охранителните камери на клон на [фирма] в [населено място], които според В. и К. били заснети на 15.01.2016г. В репортажа били използвани лични данни на Н. чрез споменаване на името му и показване на изображението му, без да се използват технически средства и способности за прикриването му. В репортажа не било указано откъде предаването разполага със запис от охранителните камери на банковия клон, но В. и К. твърдели, че са получили записа по тяхна молба с вх. №0226-07-000-498. На отправено от него официално запитване, Н. получил официален отговор от Банката с рег. №16-004097/01.11.2018г. в който били посочени нормативните разпоредби, уреждащи видеонаблюдението и ограниченията за тяхното предоставяне, но не бил даден отговор на въпроса дали копия от тези записи са били дадени на посочените лица.

За образуването по жалбата административно производство Б. е била уведомена с Писмо, изх. №ППН-01-976^{#1}/17.01.2019г. (л.26) с което е предоставен 7-дневен срок за изразяване на становище и представяне на относими писмени доказателства, на основание чл.58, §1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679).

В отговор Банката е декларирала, че след извършена обстойна проверка от компетентни нейни структури, било установено, че няма предоставяне на видеозаписи от периода, посочен в жалбите на Н. от 18-19.10.2018г. и възражение от 04.11.2018г. Посочено е, че съгласно действащия към м. януари 2016г. Закон за частната охранителна дейност (ЗЧОхрд) видеозаписи, съдържащи данни за извършено нарушение на обществения ред или престъпление, се предоставят на правоохранителните органи, като в случая поради липса на разпореждане от такъв орган, молбата на частното лице за предоставяне на видеозаписите е била оставена без уважение (л.27).

С Решение по Протокол №21/15.05.2019г. КЗЛД е обявила за допустима жалбата на Д. Н. с вх. №ППН-01-976/03.12.2018г., насрочила я е за разглеждане в открито заседание и е конституирала страните: жалбоподател Д. М. Н., ответник [фирма] и заинтересована страна [фирма] (л.37, 38).

В Становище от 05.06.2019г. (вх. №ППН-01-976^{#11}) [фирма] е изложило доводи, че на основание чл.19а от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) има сключен договор между Нова Телевизия и независимия продуцент [фирма] по силата на който се излъчвало предаването „Господари на ефира“. Посочено е, че Нова Телевизия получава предаването като готов телевизионен продукт върху който не може да оказва намеса и съответно не разполага с информацията относно това как е придобит записът от охранителните камери на Банката. Заедно със становището е представено

копие от Договор за създаване и излъчване на телевизионно предаване „Господари на ефира“ от 26.07.2012г. (л.46, 47).

С Решение по т.2 по Протокол №29/10.07.2019г. Комисията е конституирала като заинтересована страна в производството [фирма] и е отложила разглеждането на жалбата (л.65 -71).

С писмо изх. №ППН-01-976^{#25}/06.08.2019г. [фирма] е било уведомено за образуваното производство по жалбата на Д. Н. и на основание чл.58, §1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 му е предоставен 7-дневен срок за изразяване на становище и представяне на относими писмени доказателства, включително: от къде е получен записът от охранителни видеокамери, излъчен на 11.10.2018г. в предаването „Господари на ефира“ по Нова телевизия; да предостави копие на излъченото предаване или на самия репортаж (л.76).

В Заявление с вх. №ППН-01-976^{#30}/16.09.2019г. заинтересованата страна [фирма] е представило копие от съхранявания при него запис на репортажа от 11.10.2018г. Декларирало е, че екипът на предаването „Господари на ефира“, чийто продуцент е бил [фирма], е разпуснат на 23.12.2018г. поради спиране на предаването от ефир. При това не е било установено от къде е получен записът, излъчен на 11.10.2018г. и къде е бил направен (л.81).

С Писмо изх. №ППН-01-976^{#38}/21.03.2020г. Комисията е сезирала Софийска районна прокуратура (СРП) с искане за предоставяне на изрично посочени документи по прокурорска преписка (пр. пр.) №18664/2016г. (л.89). С писмо вх. №ППН-01-976^{#39}/06.04.2020г. наблюдаващият прокурор от СРП е представил намиращите се в пр. пр. №18664/2016г.: Сигнал от П. В. К. от 03.06.2016г.; Обяснения от 12.07.2016г. от П. К.; Обяснения от 12.07.2016г. от В. П. В.; Обяснения от 14.07.2016г. от Д. Н.; Обяснения от 15.07.2016г. от Л. Л. П. (л.90 – 99).

Проведени са две открити заседания на Комисията на 18.11.2020г. и на 20.01.2021г., с участие на процесуалните представители на жалбоподателя Н., ответника [фирма] и заинтересованата страна [фирма], в хода на които са събрани писмени и гласни доказателства. Производството е приключило с постановяване на оспорваното Решение №ППН-01-976/2018 от 19.04.2021г. Според мотивите на административния акт по делото не е било установено предоставянето на записа от Банката на „Господари на ефира“. Прието е обаче, че записът обективно е станал достъпен на [фирма] – трето лице, различно от Б., предвид излъчването му в предаването „Господари на ефира“. Въз основа на показанията на свидетеля В. В., че към м. януари 2016г. записите от охранителните камери в Банката са били съхранявани за ограничен период от 30 (тридесет) дни, е обоснован извод, че записът е станал достъпен за трето лице по време на действието на ЗЗЛД, в редакцията му ДВ, бр.15/2013г. и преди да започне да се прилага Регламент (ЕС) 2016/679. В резултат на горните установявания решаващият орган е приел, че след като записът не е предоставен на третото лице чрез целенасочени действия на администратора на лични данни [фирма], то последният е допуснал неправомерен достъп до личните данни, обработвани в регистър „видеонаблюдение“ и следователно администраторът не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от неправомерен достъп, с което е нарушил чл.23, ал.1 ЗЗЛД, в приложимата му редакция. По отношение на заинтересованите страни [фирма] и [фирма] е обоснован извод, че личните данни на жалбоподателя Н. са били законосъобразно обработени от двете дружества във връзка с журналистическо разследване, свързано с

търговската му дейност. Прието е, че предвид обработването на личните данни за журналистически цели от обществен интерес и пропорционалния обем на разкритите данни, балансът между свободата на изразяване и неприкосновеността на личността е постигнат.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбите са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ.

Насочени са срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.6 ЗЗЛД. Подадени са в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирани лица – адресати на акта.

Разгледана по същество жалбата на [фирма] е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изразените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №ППН-01-976/2018 от 19.04.2021г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №2/20.01.2021г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от действащия към датата на издаване на административния акт Правилник за дейността на КЗЛД и нейната администрация (обн. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.1, ал.2 ЗЗЛД (приложимата редакция ДВ, бр.81/2011г.) – да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Не е спорно между страните, че към спорния период – м. януари 2016г. жалбоподателят Б. е бил администратори на лични данни по смисъла на чл.3 ЗЗЛД (отм. ДВ, бр.17/26.02.2019г.).

Според определението, дадено в разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗЗЛД, в приложимата му редакция ДВ, бр.81/2011г. (отм. ДВ, бр.17/26.02.2019г.) във вр. с §1, т.16 от Допълнителните разпоредби (ДР, редакцията ДВ, бр. 91/2006г.) „лични данни“ е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Законът - чл.4, ал.1 ЗЗЛД (отм. ДВ, бр.17/26.02.2019г.) изрично и изчерпателно регламентира условията при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Такива според цитираната норма са случаите при които: 1) обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора

на лични данни; 2) физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3) обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4) обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5) обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6) обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7) обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Не е спорно между страните и съдът приема за установено по делото, че към спорния период – м. януари 2016г., в обектите на Банката е било осъществявано телевизионно наблюдение, в съответствие с изискванията на чл.23 и чл.24 от Наредба №1-171/02.07.2001г. за организацията и контрола по обезпечаването на сигурността на банките и небанковите финансови институции (Наредба №1-171, отм. ДВ, бр.37/17.05.2017г.) при което законосъобразно, на основание чл.4, ал.1, т.1, т.5 и т.6 ЗЗЛД, са били обработвани лични данни на посетителите чрез записване и съхраняване по смисъла на определението, дадено в §1, т.1 ДР ЗЗЛД (редакцията ДВ, бр.91/2006г.).

Съдът намира за установено с косвени доказателства: изявление на жалбоподателя Н. в жалба с вх. №ППН-01-976/03.12.2018г. (л.24, 2^{ри} абзац), Молба от П. В. К. за обезпечаване на бъдещ иск с вх. №4000718/31.08.2018г. по описа на СРС (л.31, 32); Молба с вх. №0226-07-000498/25.01.2016г. (л.51, гръб); Сигнал от П. В. К. с №18664/01.06.2016г. по описа на СРП; Обяснения от В. В. и Л. П., дадени по пр. пр. №18664/2016г., че видеозаписът, излъчен в предаването „Господари на ефира“ на 11.10.2018г., е осъществен в обект на Банката на посочената от страните дата 15.01.2016г. Не се твърди по делото и не са посочени, нито събрани доказателства, видеозаснемането да е било извършено от трети лица с видеозаписващи устройства, извън монтираните в обекта камери, съгласно Рамков договор №UCIBGAL0107/01.06.2011г. (л.129, гръб – 246). Не се установява в административното и в съдебното производство видеозаписът да е бил предоставен от Банката по предвидения в закона ред като доказателство в образуваната пр. пр. №18664/2016г. по описа на СРП, нито по гр. дело №24569/2016г. на СРС, приключило с Решение от 28.07.2017г. или във въззивното производство пред Софийски градски съд по гр. дело №13016/2017г. по което е постановено Решение от 24.08.2018г. на II^д състав. Въпреки изрично дадените от КЗЛД указания с Протокол №49/18.11.2020г., ответната Банка не е предоставила информация имало ли е вътрешна процедура по разследване във връзка с нарушаване на правилата за обработване и сигурността на лични данни чрез видеозаснемане в периода 2016 – 2018г. и съответно налагано ли е дисциплинарно наказание на служител по сигурността в Банката.

При това, след като записът от охранителните камери обективно е станал

достъпен на трето лице, законосъобразен е изводът на административния орган, че администраторът на лични данни - [фирма], е допуснал нарушение на приложимата към онзи момент разпоредба на чл.23, ал.1 ЗЗЛД (отм., ДВ, бр. 17/2019г.). Цитираната норма задължава администратора на лични данни да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Необходими по смисъла на ЗЗЛД и съответно достатъчни, са само онези мерки – технически и организационни, които обективно допринасят за защита на личните данни от неправомерен достъп и обработване.

Законосъобразно и в съответствие с приложимата норма на чл.38, ал.2 (редакцията ДВ, бр.103/2005г.) във вр. с чл.42, ал.9 (ДВ, бр. 91/2011г.) ЗЗЛД е наложено на жалбоподателя [фирма] административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева, като административният орган е обсъдил всички относими обстоятелства и е изложил ясни мотиви за това.

Разгледана по същество, НЕОСНОВАТЕЛНА е и жалбата на Д. М. Н..

В случая не е спорен фактът, че лични данни на жалбоподателя са били обработени от заинтересованите страни [фирма] и [фирма], като са ги разпространили чрез излъчване на репортаж в предаването „Господари на ефира“ на 11.10.2018г., а впоследствие достъпен на платформата Нова Плей.

Съдът възприема извода на КЗЛД, че обработването на личните данни на жалбоподателя Н. е извършено за целите на журналистическата дейност, в съответствие с приложимата към онзи момент норма на чл.4, ал.2 ЗЗЛД (редакцията, ДВ, бр.91/2006г.) и чл.85 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според регламента на чл.4, ал.2 ЗЗЛД, в приложимата редакция, обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. В т.4 от съображенията за приемане на Регламент (ЕС) 2016/679 е записано, че обработването на лични данни следва да е предназначено да служи на човечеството. Правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност. Настоящият регламент е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Хартата, както са залегнали в Договорите, и по-специално зачитането на личния и семейния живот, дома и комуникациите, защитата на личните данни, свободата на мисълта, съвестта и религията, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията, свободата на стопанската инициатива, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, както и културното, религиозното и езиковото многообразие.

В случая при обработване на личните данни на жалбоподателя Н. не е било нарушено правото му на личен живот, тъй като излъченият материал, включващ видеозапис от охранителните камери на Банката, е свързан изцяло

с осъществяваната от него търговска дейност. Съдът приема, че обработването на личните данни на Н. от заинтересованите страни [фирма] и [фирма] е допустимо, с оглед на обществения интерес и журналистическите цели и обемът на разкритите данни не нарушава баланса между свободата на изразяване и неприкосновеността на личността. По изложените доводи съдът приема, че оспорваното Решение е законосъобразно и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Д. М. Н. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-976/2018 от 19.04.2021г. на Комисията за защита на личните данни.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-976/2018 от 19.04.2021г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова